

Když člověk přichází do let

Šlapeto

1. Za dob mý mladosti bejvaly radosti opravdu upřímnější.
Tenkrát i holčičky byly jak větvičky tak nějak ohebnější.
Abych si na všechny pamatoval, tak jsem je do srdce zapisova
l,
teď jsem v tom notesu poslední adresu nadobro vygumoval.

R: Když člověk přichází do let, všecko ho začíná bolet.
Už se ti mládenče nohy třesou, už tě na rozhlednu nevynesou.
Spatříš-li děvčátko v nadné, kámen ti ze srdce spadne.
Hned se ti navrátí na sto procent ztracený temperament.

2. Šel jsem za Aničkou na půdu se svíčkou, v tom jsem se s někým
srazil.
Andulčin pan otec hnál mě až na kopec a tam mně jednu vrazil
.
To mě tak trošičku zarazilo, že mně až po zádech zamrazilo.
Klobouk mi pošlapal, svíčkou mě pokapal a to mě urazilo.

R:

3. Bejval jsem jako kluk úplnej hromotluk, urostlej jako jedle.
Holky jsem proháněl, k zoufalství doháněl, ale teď už jsem v
edle.
Život mi ubrousil řádně hrany, po dlouhý cestě jsem utápaný,
už na nic nečekám, dávno vím, že už mám svůj příděl vyčerpan
ý.

R: